

Dansk Akvarie Blad

Nr. 3 - 2026

Dansk Akvarie Union

Dansk Akvarie Blad

Dansk Akvarieblad er Dansk Akvarie Union's nyhedsbrev krydret med artikler vedrørende akvariehobbyen. Det udsendes gratis via mailliste og lægges samtidig online på unionens internet side. Det sker normalt i starten af hvert kvartal. Deadline for indsendelse af materiale er derfor den 15. i den sidste måned i hvert kvartal.

Forfatteren er selv ansvarlig for indholdet i sin artikel. Forfatter, fotograf og Dansk Akvarie Blad har copyright på de bragte artikler og illustrationer.

Internetside: www.danskakvarieunion.dk

Facebook: Dansk Akvarie Union

Redaktør: Tonny Brandt Andersen

Dansk Akvarie Union, i daglig tale kaldet DAU, er en paraplyorganisation for alle danske akvarieforeninger og -klubber.

DAU forvalter registreringen af danske førstegangs-opdræt af akvariefisk, arrangerer DM i opdræts- og akvariekonkurrencer, varetager akvariehobbyens interesser udadtil, herunder over for offentlige myndigheder samt samarbejder med tilsvarende organisationer i det øvrige Skandinavien.

Indhold:	Side
<i>Dicrossus foirni</i>	3
<i>Dicrossus</i> -slægten	5
Næste nummer af Dansk Akvarie Blad	11
<i>Mimagoniates microlepis</i>	12
<i>Ataeniobius toweri</i> "Lago de Creda"	15
<i>Parotocinclus maculicauda</i>	17
<i>Carnegiella strigata</i> "vesca"	19
Foreningssiderne	23
DAU kalender	24

Forsidebilledet

Dicrossus fornei

Foto: Tonny Brandt Andersen

DANSK AKVARIE UNION

Formand: Rasmus Hurup Hansen, Vejle Akvarieforening.

Kasserer: Tonny Brandt Andersen, Københavns Akvarieforening.

Bestyrelsesmedlem: Kjeld Fihl Madsen, Randers Akvarieforening.

Internet: www.danskakvarieunion.dk

Facebook: Dansk Akvarie Union.

E-mail: formand@danskakvarieunion.dk

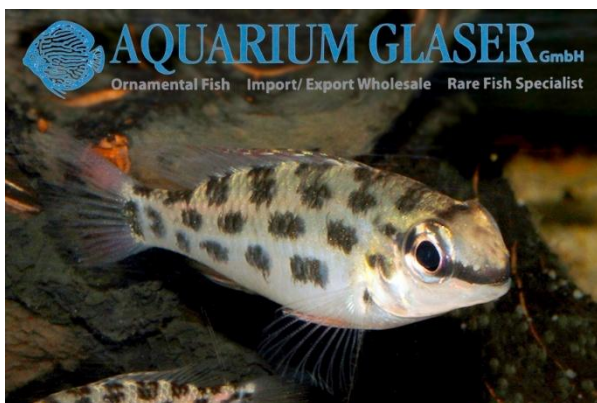

Dicrossus fornei, to hanner.

Dicrossus fornei.

Tekst: Frank Schäfer.

Fotos: Ursula Glaser-Dreyer & F. Schäfer

Dicrossus fornei, hun.

Endelig er *Dicrossus foirni* tilgængelig igen! Denne ekstremt sjældent importerede dværgcichlide var tidligere kendt i hobbyen under navnet *Dicrossus* sp. "Rio Negro".

Disse fisk er et sandt blikfang, når de er fuldt udvoksede. Det er slet ikke kompliceret at holde denne juvel, men til avl er ekstreme vandforhold nødvendige (pH under 5, hårdhed praktisk talt nul), for ellers vil ynglen ikke udvikle sig.

Dansk Akvarie Union - Opdrætskonkurrencen

Dicrossus fornei, to hanner.

 AKVASTABIL

Få 1 års ekstra garanti

DANSK DESIGN OG KVALITET

Håndbygget i Danmark gennem de sidste 50 år

Gennem 50 år har vi bygget vores akvarier her i Haderslev. Denne milepæl ønsker vi naturligvis at markere! Hold øje med hjemmesiden - for det skal naturligvis fejres 😊

Dicrossus maculatus, han.

Dicrossus slægten, Steindachner, 1875.

Tekst og fotos: Tonny Brandt Andersen, [Københavns Akvarieforening](#).

Skakbræt-cichliden er en lille slægt af dværgcichliden, som er meget populære akvariefisk. De vigtigste kendetegn for *Dicrossus*-slægten er den lille mund, den langstrakte slanke krop og selvfølgelig kroppens skakbræt-mønster, som har givet slægten populærnavnet Skakbræt-cichliden. Vi har længe kendt slægten under navnet *Crenicara*, men da *Dicrossus* allerede blev introduceret i 1875 af Fritz Steindachner, i forbindelse med beskrivelsen af *Dicrossus maculatus*, har S.O. Kullander i 1990 ført 2 arter tilbage i den oprindelige slægt, senere er flere kommet til.

Arterne i *Dicrossus*-slægten er polygame,

hvilket betyder, at en han kan have flere hunner i sit revir. I et akvarium med en trio af *Dicrossus*, vil hannen begynde sine tilnærmelser til den ene hun. Han "danser" med udpilede finner for denne hun, til han næsten taber pusten af ophidselse. Og man vil kunne se, at han gæller meget kraftigt. Det er hunnen der vælger legesubstratet, som for denne slægts vedkommende er en sten, et planteblad eller anden form for åben plads. Her lægger den op imod 150 æg, som hannen befrugter. Når han har gjort sit arbejde, bliver han jaget væk. Og han har bare at holde sig væk, for det er udelukkende hunnen, som tager sig af plejen af æggene, larverne og senere ungerne, men det karakteristiske

skakbræt-mønster må man vente hele 6 uger på at se, for så langt tid tager det ungerne at nå den størrelse, hvor denne tegning er udviklet.

Hannerne af de 5 videnskabelige kendte arter, som bliver lidt større end hunnerne, kan opnå en længde på cirka 10 cm., mens hunnen kun bliver mellem 6 og 8 cm.

Dicrossus filamentosus, hun.

Dicrossus filamentosus, han.

***Dicrossus filamentosus* (Ladiges, 1958).**

Den af Dr. Werner Ladiges beskrevne *Dicrossus filamentosus*, blev i 1958 beskrevet under navnet *Crenicara filamentosa*. Endelsen på artsnavnet styres af slægtsnavnets køn, hvorfor dette også i dette tilfælde er blevet ændret, da navnet *Dicrossus* atter blev taget i brug. *Dicrossus filamentosus* er ofte blevet indført som bifangst til Rød Neon, som er en af de mest kendte små tetraarter, og en af de mest

populære akvariefisk. Og det er der en god grund til, for disse 2 fisk findes stort set i det samme udbredelsesområde, nemlig i de øvre områder af Rio Negro i Brasilien. Jeg har holdt disse smukke fisk på 26 grader, hvor de trives fint. Hannen der som lille har samme tegning som hunnen, altså hvid bundfarve med sorte skakbrætpletter, skifter på et tidspunkt denne farvedragt ud med den meget flotte vinrøde farvetegning, samtidig med at han udvikler en flot lyrehale.

Lyrehalen får hunnen ikke, men det er alligevel ofte hunnens særlige kendetegn i form af kraftigt farvede røde bugfinner, der først kan observeres, og derfor en sikkert

kønsforskel, ved udvælgelse af fisk i forretningen.

Vand: 25-28 grader C. pH 5,5-6. Hårdhed 0.

Lille biflod til Rio Apabapo hvor vi fandt *Dicrossus gladicauda*.

***Dicrossus gladicauda*, Schindler & Staeck, 2008.**

På en rejse i Colombia i 1993, var jeg med til at fange hvad vi troede var *Dicrossus filamentosus*, men det viste sig at være en ny art. Den har sit udbredelsesområde i bifloder til Rio Orinoco. Vi fangede den for eksempel i Rio Atabapo. Jeg så den selv i langsomt flydende floder og små laguner, i øvrigt sammen med Tetraer, maller af *Farowella*-slægten og flere arter af *Apistogramma* for eksempel *Apistogramma iniridae*. Bundlaget er af fint sand, med et grumset lag fint slam i form af bladrester og lignende. Der var på de

steder hvor jeg så dem ingen planter, men skjulesteder var der nok af, idet de endnu hele nedfaldne blade, var perfekte for fisken at smutte ind under.

Vandstanden var kun cirka 20 cm. og vandet havde en behagelig temperatur på 29,4°C, mens luften var oppe på 34,3 grader. pH blev målt til 5 og GH og KH var 0.

Vandtemperaturen kan selvfølgelig svinge en del, og kommer da også op over de 30°C, og længere ned end de 29°C.

Kendetegnende for *Dicrossus gladicauda*, som eksporteres fra Colombia er, at hannen udvikler forlængelser af de øverste finnestråler i halefinnen. Og ikke lyrehale som *Dicrossus filamentosus*.

Vand: 25-28 grader C. pH 5,5-6. Hårdhed 0.

Dicrossus maculatus, hun.

Dicrossus maculatus, han.

***Dicrossus maculatus* Steindachner, 1875.**

Den i 1875 af Fritz Steindachner beskrevne *D. maculatus* er en meget sjælden gæst, og jeg kender kun til at den har været i Danmark da jeg selv hentede den hjem fra en Tysk opdrætter. Jeg havde den med på

udstillingen i Forum i 1990, men opnåede aldrig at opdrætte denne flotte fisk. Den adskiller sig fra *D. filamentosus* ved at have en let afrundet spydhale i stedet for lyrehale. Hannen beholder skakbrætmønsteret, mens den udvikler flotte røde og blå mønstrede finner. Bugfinnerne hos hannen er kraftigt forlængede, mens hunnen i lighed med *D. filamentosus* er skakbrætmønstret, med kraftigt gule bugfinner i stedet for røde.

Dicrossus maculatus har jeg fanget i området nær byen Alter do Chao syd for havneby Santarém. Den lever også i biotoper med sandbund, hvor den som *Dicrossus filamentosus* finder skjul under de nedfaldne blade. I det område jeg undersøgte levede den sammen med en endnu ubeskreven *Apistogramma*, ungfisk af *Acarichthys heckelii*

og *Crenicichla regani*, og som altid i Sydamerika, et udvalg af tetraer. Vandet her var også dejligt varmt, vel lige under 30 grader, men jeg havde ikke fået mit termometer med. Derimod fik jeg målt hårdheden som også her var 0, mens pH var på 6,0.

Vand: 25-28 grader C. pH 6,5. Hårdhed 0.

Dicrossus foirni, hun.

***Dicrossus foirni*, Römer, Hahn & Vergara, 2010.**

Denne fisk kaldes i forskellig litteratur også for *Dicrossus* spec. "Rio Negro", *Dicrossus* spec. "Rotflossen", *Dicrossus* spec "Para", *Dicrossus* spec "Rio Marauia" og *Dicrossus* spec "Peru", og har også et stort udbredelsesområde, idet den er kommet til Europa som bifangst til Rød Neon og *Dicrossus filamentosus*. Man skal dog efter min mening passe på, med at afgøre fangststeder ud fra dette. Nogle enkelte eksemplarer fra en fangst kan have gået i fangststationens "akvarium", da en ny fangst er kommet ind og derved blandet med de andre. På museet i Sao Paulo findes der, eksemplarer af denne fisk, som er fanget i Rio Marauia. Og disse oplysninger fra S.O. Kullander blev af Wolfgang Windisch

efterprøvet i november 1990, man kan således i DATZ nr. 12/92 læse om fangst og opdræt af denne fisk. W. Windisch skriver om hvor besværlig det var at få fisken til at lege, selv om den fik samme forhold som de to andre *Dicrossus*. Det var ikke før noget yderligere dekorationsmateriale blev lagt ned i legeakvariet, at de gik i leg. Det konkluderes deraf at denne *Dicrossus* leger på stammer eller grene, som står eller ligger tæt op af hinanden, altså nærmest en mellemting mellem fritlegende og hulelegende.

Windisch skriver også, at han ikke kunne komme helt frem til floden Rio Marauia, men at de eksemplarer, som de havde med hjem komme fra Rio Padauari, som også er en biflod til Rio Negro, men lidt længere nede af denne.

Dicrossus foirni, han.

I 1981 har en Hollænder ved navn W. A. Tomey, i biotoper med samme udseende som fangststederne for de andre 2 arter, fanget denne art. Det skete i nogle områder mellem floderne Rio Mazan og Rio Nanay vest for den Peruvianske by Iquitos. Dette

blev omtalt i Horst Linke og Wolfgang Staeck's bog "Amerikanische Cichliden I Kleine Buntbarsche" i et stykke om *D. spec.* "Peru", men i 1992 udgaven er navnet ændret, billedet identisk, men spejlvendt og udbredelsesområdet på kortet ændret, selv om der ikke er ændret noget særligt i teksten. Det skal derfor blive spændende at høre om nye fangster af denne *Dicrossus* i fremtiden. Denne fisk adskiller sig fra de andre 2 arter, ved at have 4 vandrette rækker af sorte skakbrætpletter på den hvide bundfarve, mod de andre arters 2 rækker. Dog har ungerne det første stykke tid, som de andre *Dicrossus* kun 2 rækker sorte pletter. Vand: 25-28 grader C. pH 5-5,5. Hårdhed 0.

Dicrossus warzeli.

***Dicrossus warzeli*, Römer, Hahn & Vergara, 2010.**

Ved årtusindeskiftet kom endnu ny *Dicrossus*, denne gang fra Rio Tapajós. Denne art, som blev kaldt *Dicrossus spec.* "Rio Tapajós", havde jeg svært ved at skelne fra den allerede kendte *Dicrossus spec.* "Rio Negro", men den ser ud til at have en noget mere

langstrakt krop med nogle tyndere sorte pletter.

Vand: 25-28 grader C. pH 6,5. Hårdhed 0.

Dicrossus spec.

For omkring 6 år siden var jeg til foredrag i Braunschweig Fiskebørs, med Jens Gottwald. Han fortalte om en rejse i nærheden af Rio Tapajós. Her viste han et billede han havde

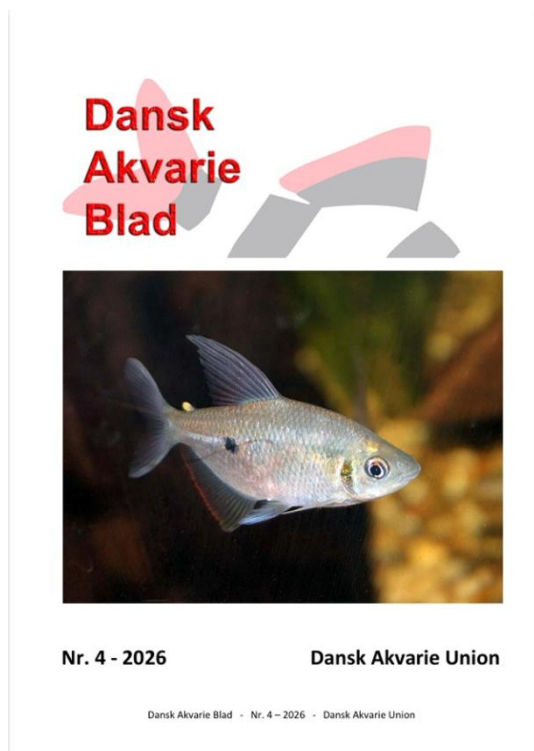
lånt af Uwe Werner. Det viste en flot, spændende og nye Discossus spec. Så vi må nok forvente, at slægten Dicrossus kan ske at

blive en del større i de kommende år. Vi har ikke set det sidste endnu.

Artikel om de store skakbrætcichlider *Crenicara* findes i Dansk Akvarie Blad nr. 1-2025.

Næste nummer af Dansk Akvarie Blad.

Materiale til næste nummer, skal være DAU i hænde senest 15. september 2026.

Dansk Akvarieblad nr. 4-2026 forventes udsendt i starten af 4. kvartal 2026.

E-mail: sekr@danskakvarieunion.dk

Mimagoniates microlepis.

Mimagoniates microlepis.

Tekst: Frank Schäfer.

Der er få arter af tetraer, der er blevet afbildet under forkerte navne i litteraturen så ofte som dem af slægten *Mimagoniates*. Disse attraktive fisk eksporteres lejlighedsvis fra det sydlige Brasilien som prydfisk. Da de formerer sig via intern befrugtning – hvilket betyder, at hunnen kan lægge befrugtede,

levedygtige æg et stykke tid efter befrugtningen, selv i fravær af hanner – vakte de tidligt interessen hos biologisk nysgerrige akvarister. Især befrugtningssproessen vakte og vækker fortsat nysgerrighed.

Men forvirringen! Vi ønsker ikke at komplicere tingene for meget her; enhver, der ønsker at dykke dybere ned i emnet, bør se 2009-revisionen af denne gruppe af Menezes og Weitzman. Under alle omstændigheder er de dyr, der oprindeligt blev beskrevet af Steindachner i 1877 som *Paragoniates microlepis*, blevet omtalt i litteraturen som *Coelurichthys iporangae* (slægtsnavnet blev oprindeligt stavet forkert som "Coalurichthys"), *Coelurichthys micro-*

lepis, *Coelurichthys tenuis*, *Coelurichthys lateralis*, *Mimagoniates microlepis*, *Mimagoniates tenuis*, *Mimagoniates inequalis*, *Mimagoniates barberi* og *Mimagoniates lateralis*. Nogle af disse arter findes faktisk; de ligner hinanden, men er blot forskellige arter, mens andre er synonyme. Risikoen for at blive ledt i den forkerte retning, når man studerer litteraturen - og endnu mere når man googler eller bruger AI - er derfor meget høj. For os akvarister er kombinationen af en tydeligt genkendelig skulderplet og det meget brede kropsbånd det bedste identifikationskriterium.

Mimagoniates microlepis vokser til omkring 6-7 cm i længden i akvariet (total længde, inklusive halefinnen); vilde eksemplarer forbliver omkring en centimeter mindre. De er meget livlige stimefisk, der foretrækker at leve i vandløb i naturen, men som har vist sig at være tilpasningsdygtige. Oftest fungerer kølige, skyggefulde, klare vandløb som deres levested, men fiskene findes også i sortvandsvandløb og kan endda tilpasse sig stærkt forstyrrede habitater, hvor mennesker har ødelagt den oprindelige "Mata Atlântica"-flora. *Mimagoniates microlepis* er endda blevet dokumenteret i stillestående vand. Den er vidt udbredt: kystområde fra det sydlige Bahia til det nordlige Rio Grande do Sul og også i den øvre Rio Iguazu og Rio Tibagi, øvre Rio Paraná-bassinet, Brasilien.

Inden for hobbyen har sådanne *Mimagoniates microlepis* været kendt siden 1907. Hannerne besidder et komplekst kirtelapparat ved bunden af halefinnen, konstrueret af skæl, som tilsyneladende producerer specifikke seksuelle tiltrækningsmidler (feromoner). Frieriet er et uforligneligt skue, hvor hannerne udfører udførlige svømmemanøvrer ("parringsdans") foran hunnerne. Under selve parringen vikler hannen sig om hunnen som en ring. I processen udstødes en sædpakke, som hunnen absorberer. Æglægningen finder ofte sted kun få dage, og angiveligt nogle gange endda uger eller måneder senere. Hunnen foretrækker at sætte ynglen fast på undersiden af vandplanters blade.

Mimagoniates microlepis er en fredelig art, der accepterer alle standardtyper føde. Det er vigtigt, at vandtemperaturen ikke forbliver for høj i længere perioder. Temperaturer mellem 16 og 24 °C er passende, selvom 18-20 °C bør opretholdes det meste af året. Denne art vil sandsynligvis have gavn af lejlighedsvis udendørs opdræt, men under sådanne forhold er det desværre vanskeligt at observere fisken.

Litteratur:

Menezes, N. A. & S. H. Weitzman (2009): Systematics of the neotropical fish subfamily Glandulocaudinae (Teleostei: Characiformes: Characidae). Neotropical Ichthyology v. 7 (no. 3): 295-370.

Natur og stuekultur

Aarhus Akvarieforening & Poecilia Scandinavia
præsenterer

90 års jubilæum med Akvarie-

Udstilling

Ungeføder Weekend
med foredrag

Udstilling - foredrag - Konkurrencer - Workshops - og meget mere

24-25 oktober 2026

Egaa Gymnasium

Mejlbyvej 4 - 8250 Egå

se mere på www.poecilia.org eller www.aarhus-akvarieforening.dk

www.poecilia.org eller www.aarhus-akvarieforening.dk

Ataeniobius toweri "Lago de Creda", hun og han.

***Ataeniobius toweri* "Lago de Creda".**

Tekst: Frank Schäfer.

Højlandstandkarperne (Goodeidae) er en relativt artsfattig gruppe af overvejende levendefødende småfisk. De levendefødende arter er grupperet i underfamilien Goodeinae, som ifølge den nuværende viden omfatter 16 slægter med 42 arter. Alle levendefødende arter er hjemmehørende i Mexico. Mange af dem findes kun i små områder. Vandforbrug til landbrug, vandforurening, introduktion af ikke-hjemmehørende arter og andre menneskelige aktiviteter har bragt mange arter på randen af udryddelse; nogle eksisterer nu kun i menneskelig varetægt.

Ataeniobius toweri er en sådan art. Den findes udelukkende i kilderne til termiske

strømme. Dens oprindelige udbredelsesområde er staten San Luis Potosí, inden for Rio Verde-dræningen. Der er kun én *Ataeniobius*-art; I avlsprogrammerne for "Goodeid Working Group", som er dedikeret til bevaringsavl af højlandstandkarper, avles der i øjeblikket fem lokale former, hvoraf den ene er Lago de Creda (avlskoden for denne population er Atato1-VER-LCred). Fra et artsbeskyttelsesperspektiv er det vigtigt at opretholde og avle disse genetisk forskellige populationer separat; derfor bør de, når det er muligt, altid videreføres med deres populationsbetegnelse. Eksternt adskiller de fem lokalitetsformer, der i øjeblikket avles, sig ikke.

Ataeniobius toweri, han.

Ataeniobius toweri adskiller sig fra alle andre Goodeinae ved, at yngelen, som allerede er ret stor ved fødslen, mangler fødeårde (trofotaenia) på deres bug. Alle andre Goodeinae har disse. Trofotaenierne tjener til at nære yngelen i livmoderen under drægtighedsperioden. I modsætning til levendefødte tandkarper (f.eks. guppyer, platies, mollies osv.) er Goodeinae-arten "ægte levendefødte", hvilket betyder, at ungerne klækkes fra æggene i moderens livmoder og forsynes med næringsstoffer fra moderen indtil fødslen. Hos levendefødte tandkarper udvikler æggene sig dog i moderens krop indtil gydningen, til det punkt, hvor ungerne klækkes i gydeøjeblikket. Derfor kaldes de "æglevendefødte fisk".

Ataeniobius toweri, hun.

De fleste Goodeinae-arten trives bedst, når de holdes udendørs i den varme årstid (i

Centraleuropa, cirka maj til oktober) under vejrafhængige, svingende forhold. Dette gælder også for *Ataeniobius toweri*. Imidlertid synes netop denne art at være noget mindre problematisk til langvarig indendørs hold på grund af dens liv i termiske kilder.

Ataeniobius toweri, han.

Hannerne og hunnerne af *Ataeniobius toweri* - som i øvrigt kan nå en standardlængde på omkring 8 cm (eksklusive halefinnen) - adskiller sig kun en smule. Hannerne udvikler en blålig halefinne i kurtise; Under den største kurtiseringstid spreder det blå skær sig over hele kroppen og skjuler de ellers typiske to langsgående striber. Ellers må man stole på den forskelligt formede gatfinne for at skelne kønnene (dette fungerer for alle Goodeinae). Derudover har hannerne af *Ataeniobius toweri* generelt lidt større finner. I naturen lever *Ataeniobius toweri* sandsynligvis primært af alger; i akvariet spiser de let flager og *Artemia* nauplier. Vandet bør være ret hårdt med en pH-værdi, der er neutral til let basisk. Minimumstemperaturen i flere måneder er omkring 18°C; 23-24°C er ideel til avl. Ved omkring 28°C ophører fiskene med at reproducere sig. Selv når de holdes ved stuetemperatur, kan og bør *Ataeniobius toweri* have et par ugers hvile hvert år ved omkring 18°C. Dette holder fisken sund og robust.

Parotocinclus maculicauda.

Parotocinclus maculicauda.

Tekst: Frank Schäfer.

Parotocinclus maculicauda, der er hjemmehørende i det sydøstlige Brasilien (staterne Santa Cruz, Rio de Janeiro, Santa Catarina, São Paulo og Espírito Santo), er en af de dværgmalle, der tidligere regelmæssigt kunne købes i stort antal i handlen. Arten af slægten *Parotocinclus* adskiller sig fra den "normale" dværgmalle (*Otocinclus*) ved, at den har en fedtfinne, som typisk mangler hos *Otocinclus*. Typearten af slægten *Parotocinclus* er *Parotocinclus maculicauda*, som blev beskrevet så tidligt som i 1877. Omkring 100 år senere - i 1970'erne - blev den videnskabelige interesse for disse dværgmalle genoplivet, og i 1977 blev den første større undersøgelse offentliggjort i form af en revision, hvor 11 arter blev

anerkendt som gyldige. Fra da af accelererede fremskridtene betydeligt, og i øjeblikket (2026) er der 26 accepterede arter.

Politiske årsager var årsagen til det langvarige stop i eksporten af prydfisk fra det sydlige

Brasilien. Vi er meget glade for, at dette ser ud til at ændre sig igen, hvilket betyder, at mange smukke arter, der er velegnede til akvariehobbyen, nu kan tilbydes, i det mindste lejlighedsvis. *Parotocinclus maculicauda* betragtes ikke som truet og har en bred udbredelse, så der er ingen forbehold overhovedet med hensyn til vildtfangede eksemplarer.

Parotocinclus maculicauda når en maksimal længde på 5,5 cm. Eksemplarer fra staten São

Paulo siges dog at være betydeligt mindre (omkring 3,5 cm; Mergus Catfish Atlas, bind 1: 370). Eksportøren, som vi får vores *Parotocinclus maculicauda* fra, er baseret i São Paulo. Selvom vi ikke kender det nøjagtige indsamlingsområde for vores fisk, er de største eksemplarer omkring 5 cm lange (total længde, dvs. inklusive halefinnen).

Parotocinclus maculicauda er en fisk, der lever i køligt vand. Stuetemperatur (18-22°C) uden yderligere opvarmning er ideel for denne art. Som vandløbsboer stiller *Parotocinclus maculicauda* høje krav til vandkvaliteten. Vandet skal være fri for bakterier og så fri for organisk materiale som muligt; ellers vil du ikke have glæde af fisken længe. Fiskene sætter også pris på god vandgennemstrømning og et højt iltniveau. Døde blade (europæisk bøg, eg, catappa osv.) bør altid være til stede i et *Parotocinclus*-akvarium, da de udgør en vigtig del af deres kost; ellers er de altædende med en klar præference for algevækst (dvs. algevækst på sten, rødder og planter, sammen med de mikroorganismer, der lever i det).

Parotocinclus maculicauda er fredelige, selskabelige fisk, der ideelt set bør holdes i en gruppe. Avl er bestemt muligt, men praktiseres sjældent.

Carnegiella strigata "vesca".

***Carnegiella strigata* "vesca".**

Tekst: Frank Schäfer.

Marmorøksefiskens *Carnegiella strigata* er den ideelle akvariefisk. Den er stadig lille (4 cm), fredelig og har en interessant farve. Arten er udbredt i hele Sydamerika (Brasilien, Ecuador, Bolivia, Colombia, Guyana, Peru og

Surinam) og er almindelig. Derfor er den næsten altid tilgængelig i handlen med prydfisk.

Fiskenes karakteristiske form og variationen i deres markeringer har ført til adskillige, til tider modstridende revisioner. Derudover var der tidlige tilfælde af fejlidentifikation og dupliserede beskrivelser. Én ting er sikkert: Marmorøksefiskens ser forskellig ud i sine forskellige udbredelsesområder. Tidligere blev der derfor beskrevet adskillige underarter, såsom *fasciata* fra Brasilien (Tabatinga), *marowini* og *surinamensis* fra Surinam og "vesca" fra Guyana. I øjeblikket er disse underarter dog ikke videnskabeligt

anerkendt. Den måske smukkeste – fordi den er den mest slående – variant kommer fra den øvre del af Amazonas (Peru og Colombia) og sælges i handlen som "vesca". Forskellen mellem den med handelsnavnet "vesca" og "normale" strigata – som engang endda blev klassificeret som separate arter – ligger i mønsteret. Hos strigata, som den er kendt i handlen, deler det bredeste kroppsband sig et godt stykke under en imaginær vandret linje på tværs af maven til bunden af gatfinnen, hvorimod den hos "vesca" deler sig et godt stykke over denne imaginære linje. Som følge heraf er dette bredeste af alle kroppsband hos denne "vesca" meget bredt, og fisken fremstår visuelt meget mørkere end strigata formen.

Det eneste problem er, at navnene bruges præcis på den forkerte måde i handlen. Baseret på Weitzmans omhyggelige

forskningsresultater er den mørke fisk den "ægte" *Carnegiella strigata*, mens den "ægte" vesca er den lysere form, hvor det bredeste kroppsband allerede deler sig nær kanten af maven.

Øksefisk er noget sky i tilvænningsperioden og bør aldrig holdes sammen med aggressive arter. De er ideelt egnede til at blive holdt sammen med bundfisk såsom pansermalle. Sørg for, at fiskene kun tager føde fra overfladen, når du fodrer dem. Flagerfoder giver et godt fundament for deres kost, men til avl skal du gøre en lidt større indsats og fodre dem med små insekter såsom bananfluer. Det er vigtigt at fodre dem flere gange om dagen i små mængder. Kønnene er ikke let at skelne fra hinanden på udseende, men hunnerne vokser sig lidt større og bliver rundere omkring maven i gydesæsonen.

AQUATANTAN

Denmark

VELKOMMEN TIL PARADISFISKEN.DK

- VI ER EN REN WEBSHOP - UDEN FYSISK BUTIK
- VI ER DELTIDS DREVET - MEN GØR ALT HVAD VI KAN FOR AT SENDE HURTIGT
- VI HAR TIL SAMMEN MERE END 50 ÅRS ERFARING FRA AKVARIEHOBBYEN
- 4 GANGE HAR VI HÅR HÅFT EN DANMARKSMESTER I OPDRÆT
- VI SÆLGER KUN VARE VI SELV VIL BRUGE
- OG TESTER ALLE NYE PRODUKTER INDEN DE BLIVER SAT TIL SALG.
- VI HAR ET BREDT UDVALG AF FODER OG TEKNIK
- VORES SPECIALE ER STORKØB OG TILBEHØR TIL HOBBYOPDRÆTTEREN
- VI GØR HVAD VI KAN FOR ALTID GIVE DEN BEDSTE SERVICE OG RÅDGIVNING
- SEND GERNE EN BESKED HVIS DER ER NOGET I ER I TVIVL OM

MVH TEAM PARADISFISKEN

PARADISFISKEN.DK

@quarium -

Danmarks akvarie ugeblad

Hver uge til dig gratis og uforbindende

Skriv til ib.aquarium2@gmail.com

med navn, e-mail-adresse og (gerne) bynavn

 AKVASTABIL

Få 1 års ekstra garanti

DANSK DESIGN OG KVALITET

Håndbygget i Danmark gennem de sidste 50 år

Gennem 50 år har vi bygget vores akvarier her i Haderslev.

Denne milepæl ønsker vi naturligvis at markere!

Hold øje med hjemmesiden - for det skal naturligvis fejres 😊

**SUNDE FISK
– GLADE
AKVARIER!**

GRYDGAARDS
— AKVARIEFISK —
KVALITET • SUNDHED • TRIVSEL

**OPDRÆT & SALG AF
AKVARIEFISK**
♥ OPDRÆTTET MED FOKUS PÅ
KVALITET, SUNDHED OG TRIVSEL

**FOKUS PÅ
KVALITET**
Sunde og stærke fisk
med god opvækst

SUNDE FISK
Opdrættet med omhu
og rene forhold

**PERSONLIG
RÅDGIVNING**
Vi hjælper dig med
dit akvarie

LEVENDEFØDERE **STIMEFISK** **LABYRINTFISK** **BUNDLEVENDE**

KONTAKT OS

Pia & Per Grydgaard
 Rybjergvej 38
 7870 Roslev
 Mobil: +45 41 11 03 50
 Gaf.roslev@gmail.com

Facebook
 Grydgaards akvariefisk
 Hjemmeside
www.Gaf-info.dk

*Vi brænder for akvariehobbyen
– og for glade kunder! ♥*

**BESØG OS
– VI GLÆDER OS
TIL AT HJÆLPE DIG!**

REN GLÆDE • NATURLIG SKØNHED • ET LEVENDE HOBBYUNIVERS

Foreningssiderne.

Sjælland:

Avedøre Akvarieklub

Egedal Akvarie Forening
<http://www.3650fisk.dk/>

Holbæk Akvarie Klub
<https://www.akvarieklub.dk/>

Københavns Akvarieforening
<http://www.kobenhavnsakvarieforening.dk/>

Nivå-Kokkedal Akvarieklub
<http://nk-akvarieklub.dk/>

Storkøbenhavns Akvarie Klub
<http://www.kak.dk/>

Vestsjællands Akvarie- og Terrariekлуб
<https://www.vatk.dk/>

Jylland:

Aalborg Akvarieforening
[Facebook](#)

Alssund Akvarieforening
<http://www.facebook.com/AlssundAkvarieforening>

Randers Akvarieforening
<https:// randers-akva.dk/>

Vejle Akvarieforening
<https://vejleakva.dk/>

Viborg Akvarieforening
<https://viborg-akvarieforening.dk/>

Aabenraa Akvarieforening
<https://aakvarieforening.dk/>

Aarhus Akvarieforening
<https://www.aarhus-akvarieforening.dk/>

Fyn:

Fyns Akvarieforening
[Fyns Akvarieforening](https://fyns-akvarieforening.dk/)

Specalforeninger:

Poecilia Scandinavia
<https://poecilia.org/>

Skandinavisk Killiselskab
<http://www.killi.dk/da/>

DAU's kalender.

Akvarieudstilling og ungeføderweekend.

24.-25. oktober 2026 Egaa Gymnasium, Mejlbyvej 4, 8250 Egå.

DAU generalforsamling.

28. februar 2027 kl. 13.00 under Vejle Akvariemesse. Bredsten hallerne, Skolevænget, Bredsten.